

Boża
nowotestamentowa
ekonomia

Boža
nowotestamentowa
ekonomia

W I T N E S S L E E

Living Stream Ministry
Anaheim, California USA

© 2001 Living Stream Ministry

Wszelkie prawa zastrzeżone. Książka, ani żadna jej część, nie może być przedrukowywana ani w jakikolwiek inny sposób reprodukowana czy powielana mechanicznie, fotooptycznie, zapisywana elektronicznie lub magnetycznie, ani odczytywana w środkach publicznego przekazu bez pisemnej zgody Wydawcy.

Wydanie pierwsze – październik 2001 r.

ISBN: 0-7363-1242-0

Tłumaczenie z języka angielskiego
Tytuł oryginału: *God's New Testament Economy*
(Polish Translation)

Dystrybucja:
Fundacja „Strumień Życia”
ul. Puzonistów 4
02-876 Warszawa

Wydawnictwo:
Living Stream Ministry
2431 W. La Palma Ave., Anaheim, CA 92801 USA
P. O. Box 2121, Anaheim, CA 92814 USA

Wydrukowano w Polsce

Cytaty biblijne opierają się na następujących źródłach: *Biblia Tysiąclecia*, wyd. III poprawione, Pallotinum, Poznań– Warszawa 1980 oraz *Biblia to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. *Biblia Warszawska*), BiZTB, Warszawa 1991. W przypadku rozbieżności pomiędzy przekładem polskim a tekstem oryginalnym Biblii, korzystano zprzekładów angielskich: ST – *Authorized Version*; NT – *Recovery Version. Revised Edition*, Anaheim 1991, konsultując tłumaczenie wersetów Nowego Testamentu z tekstem greckim interlinearnym (*Grecko-polski Nowy Testament. Wydanie interlinearne z kodami gramatycznymi*, Warszawa 1993).

SPIS TREŚCI

<i>Tytuł</i>	<i>Strona</i>
Przedmowa	11
1 Słowo wstępne	13
2 Wcielenie Słowa i życie codzienne Syna na ziemi	27
3 Śmierć Syna w Jego człowieczeństwie wraz z Jego boskością poprzez Ducha	39
4 Zmartwychwstanie Syna w Jego boskości wraz z Jego człowieczeństwem (1)	53
5 Zmartwychwstanie Syna w Jego boskości wraz z Jego człowieczeństwem (2)	63
6 Pośłanie Ducha przez Syna	71
7 Wniebowstąpienie Syna i chrzest w Duchu (1)	85
8 Wniebowstąpienie Syna i chrzest w Duchu (2)	99
9 Wniebowstąpienie Syna i chrzest w Duchu (3)	111
10 Wniebowstąpienie Syna i chrzest w Duchu (4)	117
11 Duch życia	125
12 Życiodajny Duch	133
13 Duch przeobrażający	141
14 Duch błogosławieństwem ewangelii	149
15 Duch Ciała oraz obfite zaopatrzenie Ducha Jezusa Chrystusa	159

16	Duch praktycznego życia chrześcijańskiego	169
17	Wieczny Duch łaski i Duch zazdrości	177
18	Duch Chrystusa	191
19	Duch namaszczający	197
20	Siedem Duchów (1)	203
21	Siedem Duchów (2)	211
22	Siedem Duchów (3)	221
23	Siedem Duchów (4)	231
24	Siedem Duchów (5)	241
25	Siedem Duchów (6)	251
26	Ostateczne zwieńczenie – Nowa Jeruzalem	261
27	Nowa Jeruzalem – jej określenia (1)	269
28	Nowa Jeruzalem – jej określenia (2)	281
29	Nowa Jeruzalem – podstawowe składniki jej budowy (1)	291
30	Nowa Jeruzalem – podstawowe składniki jej budowy (2)	301
31	Nowa Jeruzalem – podstawowe składniki jej budowy (3)	309
32	Nowa Jeruzalem – podstawowe składniki jej budowy (4)	319
33	Nowa Jeruzalem – podstawowe składniki jej budowy (5)	329
34	Nowa Jeruzalem – podstawowe składniki jej budowy (6)	339

35	Nowa Jeruzalem – trójjedyny wejście	347
36	Nowa Jeruzalem – jej mur, fundament i ulica	355
37	Nowa Jeruzalem – jej wymiary, świątynia i światło	365
38	Nowa Jeruzalem – jej tron	375
39	Zastosowanie Nowej Jeruzalem wobec wierzących – trójjedyny wstęp	385
40	Zastosowanie Nowej Jeruzalem wobec wierzących – trójjedyna konstytucja	395
41	Zastosowanie Nowej Jeruzalem wobec wierzących – trójjedyny istnienie	405
42	Zastosowanie Nowej Jeruzalem wobec wierzących – trójjedyne życie	413
43	Zastosowanie Nowej Jeruzalem wobec wierzących – trójjedyne radowanie się	421
44	Zastosowanie Nowej Jeruzalem wobec wierzących – trójjedyny wyraz	429

PRZEDMOWA

Treść czterdziestu czterech rozdziałów niniejszej książki tworzy pięćdziesiąt jeden poselstw, wygłoszonych przez brata Witnessa Lee w 1984 roku w Sztutgarcie w Niemczech i kilku miejscowościach w Stanach Zjednoczonych. Brat Lee powiedział nam, że to, co zawiera ten tom, stanowi zwieńczenie tego, co Pan pokazał nam w swoim odzyskiwaniu. Także wykres na stronach 16 i 17 jest esencją i płem pięćdziesięciu dziewięciu lat własnych studiów nad Nowym Testamentem.

Posługa naszego brata, który od 1962 roku w Stanach Zjednoczonych otwierał nam Słowo, pomogła nam uświadomić sobie, iż jedyną rzeczą, na której powinniśmy się skoncentrować, na którą powinniśmy kłaść nacisk i którą powinniśmy usługiwać w Pańskim odzyskiwaniu, jest Boża nowotestamentowa ekonomia. Zobaczyliśmy, że Boża *oikonomia*, ekonomia (1 Tm 1,4), to zarządzanie domostwem, kierowanie gospodarstwem. To inaczej plan, w oparciu o który Bóg rozda je albo inaczej udziela siebie do wnętrza wybranych przez siebie, odkupionych i odrodzonych ludzi, stając się ich życiem i wszystkim, by powstało we wszechświecie coś wyjątkowego — Ciało Chrystusa, zbiorowy wyraz, którym w tym wieku są złote świeczniki, a którym ostatecznie, w wieczności, będzie Nowa Jeruzalem. Trójjedyny Bóg udziela siebie w całości nam, swemu Ciału dzięki temu, że Ojciec jest ucieleśniony w Synu, a Syn jest urzeczywistniony i zwieńczony jako Duch, dosięgając nas przy pomocy siedmiu głównych kroków, abyśmy Go doświadczyli, radowali się Nim i zbudowali. Zawartością boskiej ekonomii jest wspaniała, wszechzawierająca Osoba. To stworzony i zwieńczony Trójjedyny Bóg — Ojciec, Syn i Duch. Nowa Jeruzalem stanowi kompletny zapis wspaniałego objawienia Bożej nowotestamentowej ekonomii.

Niech Pan obficie zaopatrzy nas w swoją łaskę, abyśmy mogli ujrzeć i posiąść to objawienie oraz nim usługiwać. Niech Pan zachowa nas również od wszelkich nauk i praktyk, nawet najbardziej

„biblijnych”, które mogłyby nas odciągnąć od kwestii podstawowej, pierwszorzędnej i centralnej – od Bożej nowotestamentowej ekonomii.

Luty 1986 r.
Irving, Texas

Benson Phillips

ROZDZIAŁ PIERWSZY

SŁOWO WSTĘPNE

Wersety biblijne: Ef 1,9-10; 3,9-11.2; Kol 1,25-27.

Całkowite objawienie Biblii ukazuje nam Boże udzielanie. Biblia pokazuje nam, że Bóg chce udzielić siebie swojemu wybranemu ludowi. Nic innego nie jest tak ważne ani tak zasadnicze jak właśnie ta kwestia. Bóg nas wybrał, przeznaczył, odkupił, zbawił i odrodził po to, by udzielić nam siebie i wtopić samego siebie do naszego wnętrza. Boży zamiar ukazuje już Stary Testament, nie został on jednak wówczas w pełni objawiony. Objawienie dotyczące Bożego zamiaru, by udzielić siebie do naszego wnętrza, przybrało pełną postać dopiero w Nowym Testamencie. Zagadnienie to stanowi główny temat Nowego Testamentu i stoi w centrum Bożej ekonomii.

BOŻA EKONOMIA

Boża ekonomia to inaczej Boży plan, który stanowi swego rodzaju porządek. Porządkiem tym jest udzielanie się Boga w Jego zarządzaniu. Bóg ma pewien plan, boski porządek, zarządzanie, by rozdać siebie swemu wybranemu ludowi. Kwestię tę ukazuje w pełni List do Efezjan 1,9-10 i 3,9-11. Słowo „udzielanie” w tych wersetach odnosi się do Bożej ekonomii, Bożego planu, Bożego porządku, Bożego udzielania się w Jego zarządzaniu. To zarządzanie, ten plan, służy temu, by Bóg – przetworzony Trójjedyny Bóg – udzielił wybranym przez siebie ludziom samego siebie. Boska Trójca służy boskiemu udzielaniu. Kwestię udzielania ukazuje List do Efezjan 3,2 i List do Kolosan 1,25-27. W wersetach tych słowo „szafarstwo” oznacza udzielanie. Szafarstwo to inaczej udzielanie. Kelner w restauracji posiada szafarstwo, ponieważ służy pożywieniem. Szafarstwo kelnera sprawdza się do usługiwania pożywieniem, do udzielania ludziom pokarmu. Paweł powiedział nam, że Bóg powierzył mu szafarstwo. Jego szafarstwo polegało na spełnianiu powinności udzielania Chrystusa

jako ucieleśnienia Trójjedynego Boga do wnętrza wybranych przez Boga ludzi. Gdy dziś głosimy ewangelię i usługujemy Słowem, powinniśmy udzielać ludziom Trójjedynego Boga.

Nowy Testament ukazuje Trójjedynego Boga, który się udziela

Musimy sobie uświadomić, że cały Nowy Testament jest księgą na temat udzielania. Gdy to zrozumiemy, spadnie nam z oczu zasłona i zobaczymy, że Bóg pragnie udzielić się swojemu ludowi. Wielu chrześcijan powiedziałoby, że Biblia to księga o zbawieniu. Tymczasem Biblia to coś więcej – to księga, która objawia udzielanie się Ojca, Syna i Ducha, ucieleśnionych w Chrystusie, zwieńczonych w Duchu i wzmocnionych w siedmiu Duchach, do wnętrza wybranych i odkupionych przez Boga ludzi.

Nowy Testament odsłania wspaniałą Osobę

W Nowym Testamencie znajduje się dwadzieścia siedem ksiąg. W młodości uczono mnie, że można je podzielić na trzy części. Na część pierwszą składało się pięć ksiąg, od Ewangelii Mateusza do Dziejów Apostolskich, czyli księgi historyczne. Część drugą tworzyły Listy – pisma apostołów od Listu do Rzymian po List Judy. Ostatnia część składała się z Księgi Objawienia, księgi prorockiej. Nie chcę powiedzieć, iż interpretacja taka jest niewłaściwa; jest ona jednak powierzchowna.

Nowy Testament odsłania nam wspaniałą Osobę. Osobą tą był najpierw Syn Boży ukazany w czterech Ewangeliach. Następnie Osoba ta stała się życiodajnym Duchem, którego ukazują w pełni i szczegółowy sposób dwadzieścia cztery księgi, od Dziejów Apostolskich po List Judy. Następnie, w Księdze Objawienia, ten życiodajny Duch doznaje wzmocnienia i staje się siedmioma Duchami. Dzięki temu możemy zobaczyć, że Nowy Testament pokazuje nam Osobę, która jest Synem Bożym, Duchem, a na koniec staje się siedmioma Duchami.

Studiuję Biblię prawie codziennie od 1925 roku. Wykres na stronach 16 i 17 stanowi ukoronowanie, plan i esencję pięćdziesięciodziesięcioletnich studiów nad Nowym Testamentem. Wykres ten pokazuje nam, że zawartością Bożej nowotestamentowej ekonomii

jest Osoba. Stwierdzenie, iż Osobą tą jest Jezus Chrystus, jest słuszne, lecz nie w sposób absolutny, doskonały i kompletny. Zawartością Bożej nowotestamentowej ekonomii jest Osoba, Osobą tą jest Trójjedyny Bóg. Boża *oikonomia*, Boże zarządzanie domostwem polega na udzielaniu samego siebie jako Trójjedynego Boga – Ojca, Syna i Ducha – wszystkim wybranym przez siebie ludziom. Dwadzieścia siedem ksiąg Nowego Testamentu stanowi pełne objawienie jednej wspaniałej Osoby – Trójjedynego Boga. Nie ma nikogo większego niż Trójjedyny Bóg. Jego wielkość osiąga rozmiar, który daleko wykracza poza naszą zdolność pojmowania.

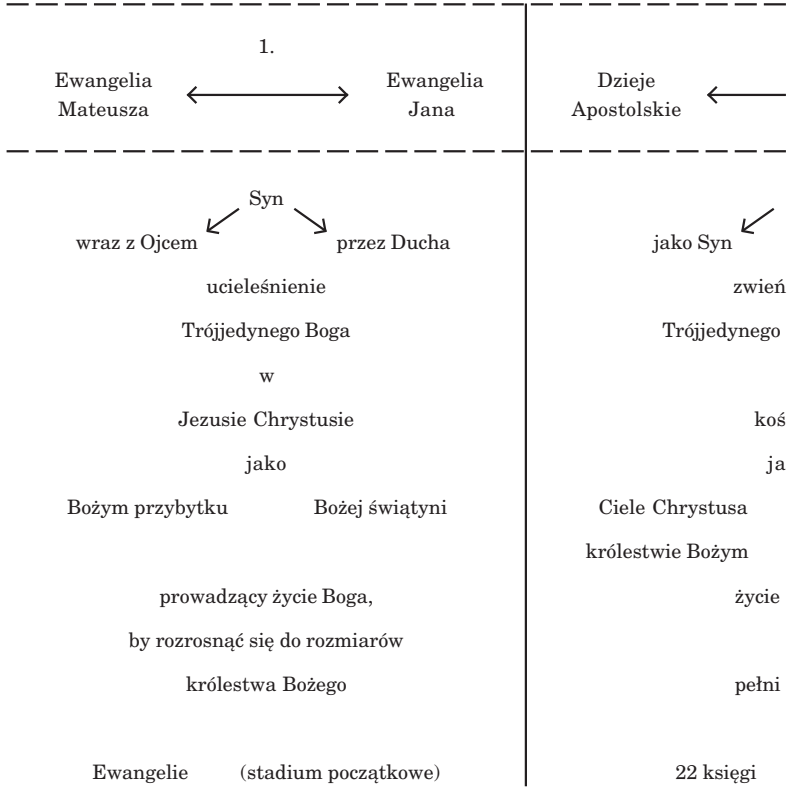
Syn wraz z Ojcem przez Ducha – ucieleśnienie Trójjedynego Boga

W pierwszej części Nowego Testamentu, w czterech Ewangeliach, ta wspaniała Osoba objawiona została jako Syn Boży, który przychodzi wraz z Ojcem poprzez Ducha. Osoba ta jest ucieleśnieniem Trójjedynego Boga w Jezusie Chrystusie, Bożym przybytku i Bożej świątyni, prowadzi życie Boga i rozrasta się w Boże królestwo. Wszystko to widać w Ewangeliach w fazie początkowej.

Trójjedyny Bóg objawia się najpierw w Nowym Testamencie jako Syn Boży w swoim człowieczeństwie – Jezus Chrystus. Musimy sobie jednak uzmysłwić, że kiedy przyszedł Syn, nie przyszedł On sam i nie pozostawił Ojca na tronie. Taką błędną naukę głoszą zwolennicy tryteizmu. Ci, którzy trzymają się tego poglądu, opierają swe przekonanie na Ewangelii Mateusza 3,16-17. W wersetych tych Syn wyszedł z wody, Duch zstąpił na Syna, a Ojciec przemówił na temat Syna. Wersety te w rzeczywistości dowodzą, iż Ojciec, Syn i Duch istnieją jednocześnie. Tymczasem tryteści, obstając uparcie przy jednym aspekcie prawdy o trzech Osobach Bóstwa, posuwają się zbyt daleko i uważają Ojca za Boga, Syna za innego Boga, Ducha zaś za trzeciego Boga. Wielu z nas, nieświadomie lub podświadomie, utrzymywało bądź nadal utrzymuje pogląd, iż istnieje trzech Bogów.

Nowy Testament ukazuje, że kiedy Syn Boży przyszedł, przybył wraz z Ojcem (J 8,29; 16,32). Syn powiedział, że nigdy nie jest na ziemi sam, ponieważ Ojciec przez cały czas jest wraz z Nim. Syn był wraz z Ojcem i poprzez Ducha. Ewangelia Mateusza 1,18 i 20 mówi nam, że Maria „znalazła się w łonie mającą z Ducha Świętego” (dosł.)

BOŻA NOWOTESTAM

ENTOWA EKONOMIA

2.

→ List
Judy

3.

Księga Objawienia

Duch →
wraz z Ojcem

czenie

Boga

w

ciele

ko

świątyni Boga

domu Bożym

Chrystusa

ku

Bożej

(rozrost)

Siedem Duchów
pochodzących od Odwiecznego → Odkupiciela

wzmocnienie

Trójjedynego Boga

w

zwycięskim kościele

mające zwieńczenie w

(1) złotych świecznikach

(2) Nowej Jeruzalem

Księga Objawienia

(ukończenie)

i „to, co w niej zrodzone (poczęte), jest z Ducha Świętego” (dosł.). Duch Święty był boską esencją, która ustanowiła poczęcie Jezusa. Ten, który narodził się z dziewicy Marii i otrzymał imię Jezus, miał w swej istocie boską esencję; oto przyczyna, dla której narodził się On nie tylko jako człowiek, lecz jako Bóg-człowiek. Był On kompletnym Bogiem i doskonałym człowiekiem, ponieważ boska esencja stanowiła Jego konstytucję. Dlatego mówimy, że Syn przyszedł w ciele wraz z Ojcem i poprzez Ducha.

Syn przyszedł również wraz z Ojcem poprzez Ducha jako ucieleśnienie Trójjedynego Boga (Kol 2,9). Syn to ucieleśniony Trójjedyny Bóg. Nie sądzicie, że Syn mógłby być sam, oddzielony od Ojca czy też od Ducha. Zgodnie z całym objawieniem Biblii Ojciec, Syn i Duch współistnieją i współzamieszkują od wieczności przeszłej po wieczność przyszłą. Współistnieć to inaczej istnieć razem jednocześnie, podczas gdy współzamieszkiwać to istnieć wewnątrz siebie nawzajem, trwać w sobie nawzajem. Kiedy Pan Jezus powiedział Filipowi, że jest w Ojcu i że Ojciec jest w Nim, oznaczało to, iż współzamieszkuje On z Ojcem. Stosunkowo łatwo jest przedstawić współistnienie trzech elementów. Znacznie trudniej zademonstrować ich współzamieszkiwanie. To doprawdy przedziwne, iż trzy Osoby w Bóstwie współistnieją i współzamieszkują od wieczności po wieczność!

Kiedy Jezus chodził po ziemi, nie był oddzielony od Ojca i nie pozostawił Go w niebie ani też nie był oddzielony od Ducha i nie pozostawił Go jako gołębicę, unoszącą się w powietrzu. Był On Synem, który żył w człowieczeństwie wraz z Ojcem i poprzez Ducha. Syn wraz z Ojcem i poprzez Ducha jest ucieleśnieniem Trójjedynego Boga w Jezusie Chrystusie. W pełni potwierdza to List do Kolosan 2,9, który mówi: „W Nim bowiem mieszka cieleśnie cała pełnia Bóstwa”. Bóstwo to Ojciec, Syn i Duch. Cała pełnia Trójjedynego Bóstwa zamieszkała cieleśnie w człowieku Jezusie Chrystusie, człowiek ten był więc ucieleśnieniem Trójjedynego Boga jako Syn wraz z Ojcem i poprzez Ducha.

To ucieleśnienie Trójjedynego Boga jest Bożym przybytkiem, a także Bożą świątynią. W Starym Testamencie zarówno przybytek, jak i świątynia symbolizowały Jezusa Chrystusa. Ewangelia Jana 1,14 mówi nam, że Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami jako przybytek. Pokazuje to, że człowieczeństwo Jezusa było przy-

bytkiem, który ucieleśniał Boga. Z kolei w Ewangelii Jana 2,19 i 21 Pan powiedział nam, że Jego ciało jest Bożą świątynią. Jako ucieleśnienie Trójjedynego Boga, Pan prowadził także życie Boga. Nie prowadził innego życia. Nie prowadził życia anioła ani dobrego człowieka. Prowadził życie Boga, ponieważ był Jego ucieleśnieniem. Nie mógł prowadzić żadnego innego życia ani nie powinien był prowadzić żadnego innego życia. Musiał prowadzić jedyne w swoim rodzaju życie Boga po to, by wyrażać Boga, by urosnąć do rozmiarów Bożego królestwa. Cztery Ewangelie objawiają nam Osobę Syna Bożego, Jezusa Chrystusa, jak również to, iż życie, które ta Osoba prowadziła, było życiem Boga. Cztery Ewangelie często mówią również o królestwie Bożym. Wielu z nas nie zdaje sobie zbyt dobrze sprawy z tego, czym jest królestwo. Królestwo Boże to Osoba (Łk 17,21) i rozrost tej wspólnie Osoby (Mk 4,3.26).

Wszystko to widać w czterech Ewangeliiach w stadium początkowym. „Stadium początkowe” to inaczej pierwsza faza, która wprowadzi całą sytuację w nową sferę. W czterech Ewangeliiach widzimy nową fazę, nowy wiek i nowy okres udzielania się Boga. Ewangelie stanowią stadium początkowe, które wprowadza całą sytuację w nową sferę. Ewangelie mówią o Synu wraz z Ojcem poprzez Ducha, który jest ucieleśnieniem Trójjedynego Boga w Jezusie Chrystusie, Bożym przybytkiem i Bożą świątynią; który prowadzi życie Boga i rozrasta się w Boże królestwo.

Duch jako Syn wraz z Ojcem – zwieńczenie Trójjedynego Boga

Druga część rozpoczyna się od Dziejów Apostolskich, a kończy na Liście Judy. Objawia ona Ducha. Syn, który stał się ciałem, umarł i zmartwychwstał, i stał się życiodajnym Duchem (1 Kor 15,45b). W dwudziestu dwóch księgach ten życiodajny Duch występuje jako Syn wraz z Ojcem. W czterech Ewangeliiach Trójcą był Syn wraz z Ojcem poprzez Ducha, natomiast w Dziejach Apostolskich i Listach Trójcą jest Duch jako Syn wraz z Ojcem. Duch ten jest zwieńczeniem Trójjedynego Boga w kościele, który jest Ciałem Chrystusa, Bożą świątynią, Bożym królestwem i Bożym domem i który żyje Chrystusa, aż osiągnie Bożą pełnię. Pełnia Boga to wyraz Boga w pełni. Po śmierci i zmartwychwstaniu Pan Jezus stał się Duchem jako

Syn wraz z Ojcem i jest zwieńczeniem Trójjedynego Boga, nie tylko w jednej Osobie, Jezusie Chrystusie, ale w kościele, który jest Jego Ciałem, Bożą świątynią, Bożym królestwem i Bożym domem. To zbiorowa Osoba, która żyje Chrystusa, aż osiągnie Bożą pełnię, wyraz Boga w pełni. W ten sposób to, co zapoczątkowane zostało w Ewangeliach, rozwija się w dwudziestu dwóch księgach od Dziejów Apostolskich po List Judy. Obecnie znajdujemy się właśnie na etapie rozwoju.

Druga część Nowego Testamentu mówi wciąż o tej samej Osobie, lecz na dalszym etapie. W czterech Ewangeliach widzimy, jak Bóg, Trójjedyny, wcielił się, objawił się w ciele. Kompletny Bóg, Bóg Trójcy, stał się ciałem i żył na ziemi przez trzydzieści trzy i pół roku. Umarł na krzyżu za nasze grzechy, by dokonać dla nas pełnego odkupienia i został wzbudzony z martwych. Pierwszy List do Koryntian 15,45b mówi nam wyraźnie, że ostatni Adam, Jezus Chrystus, przez śmierć i zmartwychwstanie stał się życiodajnym Duchem. W dniu zmartwychwstania powrócił do uczniów jako Duch, „pneumatyczny Chrystus”.

Pan ze swoim zmartwychwstałym ciałem (Łk 24,37-40; 1 Kor 15,44) wszedł do pomieszczenia, gdzie przy zamkniętych drzwiach przebywali uczniowie. Miał tam zmartwychwstałe ciało, ponieważ pokazał im ręce i bok. Przebywał tam w sposób pneumatyczny. Następnie tchnął w uczniów i powiedział im: „Przyjmijcie Ducha Świętego” (J 20,22). Greckie słowo „Duch” to *pneuma*, co można przetłumaczyć jako „duch”, „oddech” lub „wiatr”. W rzeczywistości termin „Duch Święty” w tym wersecie powinno się tłumaczyć jako „Święty Oddech”, „Święta Pneuma”. Duch Święty nie jest Osobą oddzielną od Syna, Jezusa Chrystusa. Jak oddech, który wydo był się z twej istoty, może stać się drugą osobą? To nielogiczne. Oddech to uwolnienie najgłębszej esencji czyjejś istoty. To dogłębna esencja tego, kto oddycha. Pneumatyczny Chrystus, Chrystus, który jest *pneumą*, powrócił w dniu zmartwychwstania do swoich uczniów i tchnął do ich wnętrza najgłębszą esencję swej istoty. Tego dnia pneumatyczny Chrystus wszedł w wierzących.

Od tego dnia przebywał On nie tylko pomiędzy uczniami, ale również wewnątrz nich, szkoląc ich, by przyzwyczaili się do Jego niewidzialnej obecności. Przez trzy i pół roku ziemskiej posługi Pana Piotr, Jan i Jakub oraz inni uczniowie przyzwyczaili się do Jego widzialnej

obecności, lecz później Jego obecność stała się niewidzialna. Uczniowie nie przywykli do tej niewidzialnej obecności, toteż Pan szkolił ich przez czterdzieści dni. W tym okresie pojawiał się przed nimi nieoczekiwanie, kiedy oni nie byli tego świadomi (J 21,4; Łk 24,15-16). Gdy dwóch uczniów na drodze do Emaus uzmysłowiło sobie, że to Jezus im towarzyszy, On zniknął im sprzed oczu (Łk 24,31). Nie raz możemy nie zdawać sobie za bardzo sprawy z tego, że towarzyszy nam Jezus Pan. Wielu świętych jednak doświadczyło ukazania się Pana, kiedy dokąś zmierzali lub czynili coś sprzecznego z Jego pragnieniami. Na przykład w dwudziestym pierwszym rozdziale Ewangelii Jana widzimy, że Piotr powrócił do swego poprzedniego zajęcia, sprzeniewierzając się Pańskiemu powołaniu (Mt 4,19-20; Łk 5,3-11) i próbując samemu zaspokoić potrzeby związane z utrzymaniem. I właśnie wtedy Pan ukazał się mu na brzegu. Pan często się nam pojawia, aby nas ograniczyć i oświecić, zachowując nas w ten sposób na drodze, która wiedzie do życia.

Od chwili zmartwychwstania Pańska obecność jest niewidzialna w Duchu. Sposób, w jaki Pan pojawiał się czy też ukazywał po zmartwychwstaniu, służył wywyczeniu uczniów, by zdawali oni sobie sprawę z Jego niewidzialnej obecności, radowali się nią i ją praktykowali. Ta niewidzialna obecność jest bardziej dostępna, konkretniejsza, drogocenniejsza, bogatsza i bardziej rzeczywista niż Jego obecność widzialna. Tą cenną obecnością był po prostu „Duch” w Jego zmartwychwstaniu, którego Pan w nich tchnął i który miał z nimi być przez cały czas.

W dwudziestu dwóch księgach Biblii, od Dziejów Apostolskich po List Judy, widzimy Ducha, którym jest Syn. Pierwszy List do Koryntian 15,45b mówi nam, że ostatni Adam, Jezus Chrystus, stał się życiodajnym Duchem, zaś Drugi List do Koryntian 3,17 oznajmia: „Pan jest Duchem”. W księgach tych główną postacią jest Duch — Duch jako Syn wraz z Ojcem. Ewangelia Jana 14,23 mówi: „Jezus odpowiadając, rzekł do niego: Jeśli kto Mnie miłuje, ten zachowywać będzie słowo Moje, i Ojciec Mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i uczynimy sobie z nim mieszkanie”. Oznacza to, że kiedy przychodzi Syn, zawsze przybywa wraz z Ojcem. Listy mówią nam wyraźnie, że Duch jest Synem; jest On także wraz z Ojcem, ponieważ

Ojciec zawsze jest z Synem. Duch jako Syn wraz z Ojcem jest zwieńczeniem Trójjedynego Boga w kościele.

Ucieleśnienie Trójjedynego Boga nastąpiło w Jezusie Chrystusie, a Jego zwieńczenie ma miejsce w kościele, który jest Ciałem Chrystusa i Bożą świątynią. Ciało Chrystusa to Boże królestwo, a Boża świątynia to dom Boży, który żyje Chrystusa. Kościół dziś żyje Chrystusa. Wszyscy codziennie żyjemy Chrystusa ku pełni Bożej, która jest wyrazem Boga, Trójjedynego Boga. Wszystko to znajduje się w dwudziestu dwóch księgach Biblii, od Dziejów Apostolskich po List Judy, i ukazuje rozwój. Chrystus był stadium początkowym, które rozrosło się i powiększyło, przybierając postać kościoła, który jest pełnią Trójjedynego Boga.

***Siedem Duchów pochodzących od Odwiecznego,
Duchów Odkupiciela – wzmocnienie Trójjedynego Boga***

W trzeciej części Nowego Testamentu, w Księdze Objawienia, widzimy siedem Duchów pochodzących od Odwiecznego, Tego, który był, który jest i który przychodzi. Siedem Duchów pochodzi od Odwiecznego i jest Duchami Odkupiciela (Obj 1,4-5), wzmocnieniem Trójjedynego Boga w zwycięskim kościele, którego zwieńczeniem są złote świeczniki i Nowa Jeruzalem. Oto zakończenie, ukazane w Księdze Objawienia. Wzmocnienie Trójjedynego Boga w zwycięskim kościele prowadzi ostatecznie do powstania złotych świeczników w tym wieku i Nowej Jeruzalem w nowym niebie i nowej ziemi w wieczności.

Odwieczny, Ten, który był, który jest i który ma nadejść, to Jahwe w Starym Testamencie. Stary Testament w trzecim rozdziale Księgi Wyjścia ukazuje Jahwe jako Trójjedynego Boga – Boga Abrahama, Boga Izaaka i Boga Jakuba (ww. 14-15). W Księdze Objawienia 1,4-5 „Ten, który jest i który był, i który przychodzi” to Bóg odwieczny Ojciec. „Siedem Duchów”, które znajdują się przed tronem Boga, to działający Duch Boży, Bóg Duch. „Jezus Chrystus”, dla Boga „Świadek wierny”, dla kościoła „Pierworodny z umarłych”, a dla świata „Władca królów ziemi” (w. 5), to Bóg Syn. Oto Trójjedyny Bóg. Jednakże ten opis Trójcy całkowicie różni się od tego, który objawia Ewangelia Mateusza 28,19, gdzie mamy Ojca, Syna i Ducha. W Księdze Objawienia użyte jest wyłącznie słowo „Duch”, i to w liczbie mnogiej – „siedem Duchów”. Prócz tego pierwszą Osobą Trójcy nie

jest tam Ojciec, lecz Odwieczny, Ten, który był, który jest i który przychodzi. Co więcej, Duch w Trójcy nie jest trzeci, lecz drugi. Bóg Syn ukazany jest jako wierny Świadek, Pierworodny z umarłych i Władca królów ziemi.

Księga Objawienia pokazuje, że nie istnieje tylko jeden boski Duch, lecz siedem. Zarówno Kościół katolicki, jak i kościoły protestanckie bardzo poważają credo nicejskie. Często jest ono tam recytowane podczas niedzielnego nabożeństwa. Jednakże credo nicejskie nie zawiera punktu mówiącego o siedmiu Duchach, ponieważ gdy je sporządzono (w 325 r.), Księga Objawienia nie została jeszcze oficjalnie uznana. (Nastąpiło to dopiero na soborze w Kartaginie w 397 roku).

Siedem Duchów w Księdze Objawienia ukazanych jest jako siedmioro oczu Baranka (5,6). Baranek to nasz Zbawiciel, Chrystus, zaś siedem Duchów to Duch Boży. Tak więc siedem Duchów to siedmioro oczu Baranka. Czy możesz powiedzieć, że twoje oczy to jedna osoba, a ty sam to ktoś inny? Pokazuje to, że nie można oddzielać Ducha od Chrystusa. Księga Objawienia odsłania nam Chrystusa, który bacznie obserwuje, który dogląda wszystkich kościołów. Siedem oczu, siedem Duchów Bożych, to sam Chrystus, który dogląda wszystkich kościołów na ziemi i przygląda się ich prawdziwej sytuacji. Aby kościół przewyciężył dzisiejszy mroczny wiek i upadek współczesnego chrześcijaństwa, potrzebujemy siedmiokrotnie wzmocnionego Ducha Bożego.

Siedem Duchów nie pochodzi jedynie od Odwiecznego, lecz należą również do Odkupiciela, ponieważ wychodzą one z tronu Odwiecznego i są siedmiorgiem oczu Baranka. W Księdze Objawienia Trójca to siedem Duchów, które pochodzą od Odwiecznego i należą do Odkupiciela. Jest to wzmocnienie Trójjedynego Boga. Obecnie na opisanie Trójjedynego Boga w Nowym Testamencie mamy trzy słowa: ucieleśnienie, zwiędzenie i wzmocnienie. W czterech Ewangeliach występuje Trójjedyny Bóg, ucieleśniony w Jezusie Chrystusie; w księgach od Dziejów Apostolskich po List Judy istnieje Trójjedyny Bóg zwiędzony w kościele; na koniec, w Księdze Objawienia, ukazany jest Trójjedyny Bóg wzmocniony w zwycięskim kościele, którego zwiędzeniem są złote świeczniki w tym wieku i Nowa Jeruzalem w wieczności. Oto Księga Objawienia i ukończenie Bożej ekonomii.

Głębie Nowego Testamentu

Nowy Testament ukazuje nam, w jaki sposób Trójjedyny Bóg stał się ciałem w Synu wraz z Ojcem poprzez Ducha, by być człowiekiem. Jako człowiek żył On na ziemi przez trzydzieści trzy i pół roku. Nie żył jednak ludzkim życiem; żył w ludzkim życiu. Żył boskim życiem, życiem Boga, w ludzkim życiu. Następnie umarł na krzyżu, mając siedmiokrotny status, by położyć kres wszelkim negatywnym rzeczom we wszechświecie i uwolnić wszystko to, co pozytywne. Umarł jako Baranek Boży, by uporać się z grzechem i grzechami (J 1,29; 1 Kor 15,3); umarł jako człowiek w ciele (J 1,14) w postaci upadłego człowieka, w podobieństwie ciała grzechu (Rz 8,3), by uporać się z upadłym ciałem; umarł jako człowiek w starym stworzeniu, by ukrzyżować naszego starego człowieka (Rz 6,6); umarł również jako wąż (J 3,14), by zmiażdżyć głowę węża (Rdz 3,15) i zniszczyć jego (Hbr 2,14) i szatański świat (J 12,31), aby wszyscy Jego wierzący mogli mieć życie wieczne (J 3,15-16); jako Pierworodny wszelkiego stworzenia (Kol 1,15) umarł na krzyżu, będąc częścią starego stworzenia, by położyć kres całemu staremu stworzeniu; umarł także jako Ten, który dokonuje pojednania (Ef 2,14-15), by znieść wszelkie przepisy i różnice w życiu, zwyczajach i nawykach pomiędzy wszystkimi ludami. Od strony pozytywnej Pan umarł jako ziarno pszeniczne, by uwolnić boskie życie (J 12,24). Umarł na krzyżu śmiercią wszechzawierającą, dzięki której uprzątął cały wszechświat i uwolnił boskie życie, abyśmy je przyjęli. Następnie został pogrzebany i wzbudzony z martwych. Wszedł w nowy obszar, do nowego wszechświata, nowej sfery. W sferze tej nie pozostawał już w ciele, lecz stał się pneumatyczny. Stał się życiodajnym Duchem. Pod koniec czterech Ewangelii Pan w zmartwychwstaniu tchnął siebie jako pneumatyczną Osobę do wnętrza swych uczniów. W ten sposób stał się wewnętrznym życiem i esencją wierzących. Oto głębie tego, co objawiają cztery Ewangelie.

W księgach od Dziejów Apostolskich po List Judy ten pneumatyczny Chrystus zawsze występuje wraz z kościołem. Jest On Duchem jako Syn wraz z Ojcem — jest zwińczeniem Trójjedynego Boga. Przed Jego zmartwychwstaniem nigdy nie objawiono ani nie używano tytułu „Ojciec, Syn i Duch”, który pojawił się w Ewangelii Mateusza

28,19. Tytuł ten wskazuje na to, iż Trójjedyny Bóg został dopełniony i zwieńczony, zaś to zwieńczenie to wszechzawierający, złożony, życiodajny, zamieszkujący Duch. Duch jako Syn wraz z Ojcem przebywa wewnątrz nas, czyniąc kościół Ciałem Chrystusa, Bożym królestwem i Bożą świątynią, Bożym domem.

Na koniec, wskutek upadku kościoła, Duch ten został siedmiokrotnie wzmocniony. Dlatego w Księdze Objawienia staje się On siedmioma Duchami, które pochodzą od Odwiecznego i należą do Odkupiciela. Duchy te są wzmocnieniem Trójjedynego Boga w zwycięskim kościele, który uzyskuje dzięki temu zwieńczenie w złotych świecznikach w tym wieku i w Nowej Jeruzalem w nadchodzącej wieczności. W ten sposób Bóg kończy swą ekonomię, osiągając zbiorowy wyraz na wieki. Oto głębie objawienia Nowego Testamentu. Wszyscy powinniśmy się w nie zanurzyć; w przeciwnym razie bowiem nasze zrozumienie centralnego objawienia Nowego Testamentu pozostanie bardzo powierzchowne.